

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਸੁਧੀ ਰਾਜਣ ਦੇਸ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਟੀ.ਐੱਲ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਾ ਅਈਅਰ, ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ, ਏ ਕੇ
ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵੀਅਨ ਬੋਸ, ਜੇ.ਜੇ.
ਕੇਐਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 78

1958
Feb., 18th

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਆਰਟੀਕਲ 311—ਸੁਰੱਖਿਆ-ਅਧੀਨ—ਕੀ ਕਿਸੇ
ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ
ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949—
ਨਿਯਮ 6—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਘੋਰਾ 'ਤੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ

ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ— ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਚਾਹੇ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ—ਮੌਲਿਕ ਨਿਯਮ 9(31) (ਸੀ)- ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ—ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ -ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949—ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ— ਕੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ —ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ (1872 ਦਾ 1)—ਸੈਕਸ਼ਨ 21— ਦਾਖਲੇ—ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਆਯੋਜਿਤ (SR ਦਾਸ, CJ, ਅਤੇ TL ਵੈਕਟਰਾਮ ਅਈਅਰ, SK ਦਾਸ ਅਤੇ AK ਸਰਕਾਰ, JJ)—

(1) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੁਰਾ ਬਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(2) ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕਾਡਰ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਸੀ, ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਦੇ ਨਿਯਮ 6(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।) ਨਿਯਮ, 1949, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 (2) ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਰੰਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ;

(3) ਕਿ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 9 (31) (ਸੀ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ

ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਦੋ ਟਾਈਮ-ਸਕੇਲ ਇੱਕ ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਕਿ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸੀਏ, ਡਰੇ ਜਾਂ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ H ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕਾਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ;

- (4) ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ;
- (5) ਕਿ ਇੱਕ ਦਾਖਲਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸਟੇਪਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (6) ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 320 ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਉਪ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਵਾਸਟ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 (ਬੀ) ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਸਿਵਾਏ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਵਾਈਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ) ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ)। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮ 4(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 25 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ, 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 209-ਡੀ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ: 81 ਆਫ 1956 ਦੇ ਨਾਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ : ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਅਯੰਗਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡਾ. ਸੀ.ਵੀ.ਐਲ. ਨਰਾਇਣ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹ: M/s. ਪੀ.ਏ. ਮਹਿਤਾ, ਆਰ. ਗਣਪਤੀ ਅਈਅਰ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਚ. ਚੇਬਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣੇ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ-

ਐਸ.ਕੇ. ਦਾਸ, ਜੇ.—1 ਮਈ, 1946 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਨੂੰ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ 350 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 350—20—450—25/2—550। ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤਤਕਾਲੀ ਫੈਡਰਲ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਂ ਸੂਚਨਾ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਪੋਸਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਦੇ ਸਨ, ਸਬੰਧਤ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ, ਲਿਸਨਰਜ਼ ਰਿਸਰਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਲਈ। ਉਕਤ ਮੈਮੋ ਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਕਲਮਬੰਦ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹਨ, ਪਰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ; ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੇ ਵੀ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ,

K. ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਦਸੇ ਗਏ ਸਨ , ਅੱਖਰਤੱਵ ਇੱਕ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਡੀ- ਹਸਤਾਖਰ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਿਸਨਰ ਰਿਸਰਚ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 450—25—500—30—800 1 ਜਨਵਰੀ, 1947 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। 23 ਮਈ 1952 ਨੂੰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ, ਨੇ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 2(1)

A/50 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 1 ਮਈ, 1949 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਕੈਪਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਅਫਸਰ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ- ਜਨਰਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 6 ਅਕਤੂਬਰ 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਅਤੇ 8 ਸਤੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਧ ਵਜੋਂ -ਸਥਾਈ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪੋਸਟ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਾਮੀ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। 13 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਨਤਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ, ਮਦਰਾਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ) ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

19 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ -----,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ 8 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਸੀ. ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ, 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ, ਅਰਥਾਤ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949, ਉਹ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, * ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 19 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ - ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੱਥੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ

* ਅਤੇ ਜੇਕਰ, ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮਾਰਚ, 1953 ਵਿੱਚ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ। /ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ-

ਮੈਂ -> 28 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ।

ਮੈਂ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਮੈਂ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੇ, ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਸੇਵਾ"। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ- ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ^{ਕੌਮ} ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹੇਗਾ। \ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਜਵਾਬ / ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ^{ਅਤੇ} ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ * ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ। 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ. 3 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 9 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: "ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

^_ ਸਰਕਾਰ। ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕੇਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ,

ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। - , ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

10 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਸਕੱਤਰ, ਮੰਤਰਾਲੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ।

ਗ੍ਰਹਿ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਕੇ - ਐੱਸ - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਿਆਦ- ---ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਨਿਯਮਿਤ, ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਹਨ?" 17 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਕਿ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953, ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1953 ਅਤੇ 3 ਜੁਲਾਈ, 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੀ। 1953 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 26 ਮਈ, 1953 ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਗੇ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

“ਐਸ. ਨੰ: 41 (ਆਰ)

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ,

ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ।

ਨੰਬਰ 1 (113)-SI/52.

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, 14 ਦਸੰਬਰ, 1953

ਆਰਡਰ

ਇਸ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 2(1)-A/50, ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 1952 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ, ਨੂੰ ਅਰਧ ਸਥਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਮਈ, 1949 ਤੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਸਤ, 1952 ਵਿੱਚ, ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

L ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਐਕਸਟਰਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਨ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ

ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੇਡ-
 ਦਾਸ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਕੇਲ ਸਨ
 ਸਾਬਕਾ ਬਾਹਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ
 ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਮ ਨੰਬਰ 54/136/51-ਐਨਜੀਐਸ, ਮਿਤੀ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ.
 1952, ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ
 ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਅਰਧ-
 ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਗੇ।

(ਐਸ.ਡੀ.) ਐਮ. ਲਾਲ,

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ."

ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕੱਤਰ
 ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ
 ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ 14 ਦਸੰਬਰ 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਖਤਮ
 ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ। 31 ਅਗਸਤ, 1955 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ
 ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ
 ਸੰਘ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ
 ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹੀ
 ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ
 ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਪ੍ਰੈਸ ਸੂਚਨਾ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਅਸਥਾਈ
 ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ
 "ਕਲੀਅਰ ਆਊਟ" ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ
 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹਾਇਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਅਸਾਮੀ
 ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਸਕੇਲ ਸੀ,
 ਅਰਥਾਤ, ਰੁਪਏ। 350—25—500—30—620। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਵੀਂ
 ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਮੀ ਕੀਤੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ
 ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਭੇਜੀ,

ਡਾਇਰੈਕਟਰ - ਜਨਰਲ , ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਮੰਤਰੀ ਕੇ.ਐਸ. 7 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਨੂੰ
 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗਵਰਨ ਦਾ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਮਿਲਿਆ -----

ਦਾਸ »ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਉਹ ਹੁਕਮ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ
 ਸੀ:-

"ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਅਫਸਰ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ

ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ (ਰੁ. 450—25—500—EB—30—800) 1 ਮਈ, 1949 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। 1952 ਵਿਚ, ਬਾਹਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਆਰਥਿਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਪ. ਆਰਥਿਕ ਡ੍ਰਾਈਵ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਪੋਸਟ ਨੂੰ _____ - ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੂੰ 1952 ਵਿੱਚ ਛਾਂਟੀ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ; ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਹੋਣ ਲਈ ਛਾਂਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਗੈਰ-ਅਰਧ ਸਥਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੈਪਾ - ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ 1953 ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ - ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ-ਜਨਰਲ, ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ I(113) SI ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। /52, ਮਿਤੀ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਕੇ ਐਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਬਨਾਮ
ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡਿਆ
ਦਾਸ ਜੇ.

ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸਲਾਹ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

- ਚੋਣ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਤੁਰੰਤ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

"ਉਸ ਨੂੰ ਛਾਂਟੀ ਦੀ ਕਠਿਨਾਈ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਪਈਆਂ ਸਨ

. 1952. ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ। 350—25—500—EB— 30—620 ਨੂੰ ਪ੍ਰੈੱਸ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਪੋਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਉਸਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਵੀ, ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੂਚਨਾ ਅਫਸਰ, ਪ੍ਰੈੱਸ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ। ਸਹਾਇਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਗ੍ਰੈਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਸ.

ਸ਼ਾਮਲ ਕੇ - ਐੱਸ - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ / ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ? -----

ਦਾਸ, ਜੇ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ ਜੋ ਕਿ,

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸਹਾਇਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ / ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਚਾਰਜ ਤੁਰੰਤ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਸੂਚਨਾ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 1 ਸਤੰਬਰ 7, 1955 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੈਸ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਸਾਮੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ ਟੈਸਟ ਅਧੀਨ ਓਵਰ ਚਾਰਜ ਬਣਾ ਲਿਆ। 25 ਨਵੰਬਰ 1955 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1955 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 209-ਡੀ ਨੰਬਰ ਵਾਲੀ 4 ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਇਟ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਮਿਤੀ 7 - ਸਤੰਬਰ 1955 ਅਤੇ 11 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਨੂੰ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਐਕਸਟਰਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ 16 ਮਾਰਚ, 1956 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ।

ਕੇ.ਐਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰੈਸ ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ ਵਿੱਚ ਦਾਸ । ਜੇ । ਸਹਾਇਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲੇਗਾ।

22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ.

ਮੌਜੂਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ

ਲੈਣਾ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਛੇਦ 311(2) ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ - ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਪੋਸਟ ਦਾ ਧਾਰਕ ਹੈ। 1 ਨਵੰਬਰ 1957 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਲ ਢੀਂਗਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਥੇ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ)।

"ਛੋਟੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਰੋਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ. ਅਜਿਹੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ

(1) AIR (1958) Sc 36, W

ਕੇ - ਐੱਸ - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਉਸ ਰੋਕ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇਮੋਲੂ- ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ----- ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਜੋਂ। ਪਰ ਜੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਦਾਸ ਜੀ* ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪਰਪੱਕ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ, ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨੌਕਰ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ, ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਉਸ

ਕੋਲ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 311(2) ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਜੇ. ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ, ਜਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸਮਾਪਤੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ?'

K. ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਇਸ ਲਈ, ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ- ਕੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਪੀਲ- ਯੂਨੀਡਨ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਮਦਾਸ 'ਜੇ' ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ? ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਾੜੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੰਨਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ - ਕੋਲ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਟੈਮ ਪੋਰਰੀ ਸਰਵਿਸ) ਰੂਲਜ਼, 1949 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ, ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ

ਪਾਬੰਦ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਹਨ। ਪਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ

ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕੇ - ਐੱਸ - ਸ਼੍ਰੀਮਿਆਸਨ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ - ਨਿਯਮ 6(1)(ii) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਉਂਕਿ (1) ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਸਹਾਇਕ ਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਦੀ ਪੋਸਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਪੋਸਟ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 6(1)(ii) ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਦਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸੂਚਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ - ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਜੋ ਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਵਿਰੋਧੀ ਝਗੜੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949 ਕਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 2 ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ—“ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ” ਅਤੇ “ਵਿਸ਼ੇਸ਼- ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ”। ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ" (ਅਸਾਧਾਰਨ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ)"; "ਨਿਸ਼ਿਸ਼ਟ ਪੋਸਟ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਖਾਸ ਪੋਸਟ, ਜਾਂ

ਕੇ.ਐਸ. - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੋਸਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗ੍ਰੇਡ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ

ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।
 -----ਨਿਯਮ 3, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਸ » ਜੋ * ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਹਨਾਂ
 ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ
 ਜਾਵੇਗਾ-

- (i) ਜੇਕਰ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ
 ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ , ਅਤੇ
- (ii) ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਹੈਸੀਅਤ
 ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਉਮਰ, ਯੋਗਤਾ, ਕੰਮ ਅਤੇ
 ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਉਸਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਤਾਂ
 ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,
 ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।
 ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 6(1) ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ
 ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

“ਨਿਯਮ 4. (ਏ) ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ
 ਕਿਸੇ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਪੋਸਟਾਂ ਦੇ ਖਾਸ
 ਗ੍ਰੇਡ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
 ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਫੈਡਰਲ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-
 ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ
 ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ
 ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

“ਨਿਯਮ 6. (1) ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ
 ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ-

- (i) ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ
 ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ
- (ii) ਜਦੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ-^ s *^ed ha§ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ
 ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਕੀਤੀ ਹੈ- "" ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ
 ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਯੋਗ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ
 ਅਧੀਨ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਅਤੇ

ਉਸੇ ਐਪ ਪੁਆਇੰਟਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪੋਸਟ, ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨਿਯੁਕਤੀ - ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 7 ਵਿੱਚ।"

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 6(1) ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ-

“ਨਿਯਮ 7. (1) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ।- ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ।

ਦਾਸ ਜੇ.

(2) ਹਰੇਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਭਾਗੀ ਤਰੱਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਧ ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰ ਰਾਇਟੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਜੋ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ।"

ਹੁਣ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। 23 ਮਈ, 1952 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ (i) ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, (ii) ਸੰਘ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ (iii) ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਗ੍ਰੇਡ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਉਹ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਗ੍ਰੇਡ ਸੀ। ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਕਿਸੇ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਾਸ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਖਾਸ ਗ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ। ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 9(4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ 'ਕਾਡਰ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਇਕਾਈ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 29। ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਆਰਟੀਕਲ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ

"29. ਗ੍ਰੇਡ ਅਤੇ ਕਲਾਸ - ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਉਸੇ "ਕਲਾਸ" ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕੋ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੁਆਇੰਟਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਗਰੇਡਾਂ" ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨੋਟ-ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਇੱਕੋ ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਡ ਤੱਕ ਲੰਬੀਆਂ - ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਤਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਕਲਾਸਾਂ

ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਡ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਫਸਰ।”

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ, ਵਜੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗ੍ਰੇਡ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।

ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 6(1) ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ "ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ"। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਮੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਕੇ ਐਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਬਨਾਮ
ਯੂਨਿਅਨ ਆਫ ਇੰਡਿਆ

ਦਾਸ ਜੇ.

ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ' ਸੇਵਾ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲਾਭ ਜੋੜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 (ਏ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ- "ਨਿਯਮ 4(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ; ਅਜਿਹੀ ਪੋਸਟ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਾਲੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਕਈ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਗ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਬੰਧਤ ਕੇਡਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।" ਨਿਯਮ 6(1) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ: ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨੌਕਰ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਜਾਂ ਅਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ 7 ਸਤੰਬਰ 1955 ਦਾ ਹੁਕਮ - 6(1) ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੋ ਹਨ

^{K - s} - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ (ii) ਦਾ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਧਾਰਾ (ii) ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਦਾਸ ਜੇ * ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਸੀ -----? ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ

-----n^ ਹਾਂ ਵਿੱਚ। 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਐਪ ਪੀਲੈਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਗਸਤ, 1952 ਵਿੱਚ, ਬਾਹਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਮੁਅੱਤਲ 7 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1952 ਵਿੱਚ, ਬਾਹਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ

ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਡ੍ਰਾਈਵ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਐਡ ਸੌਂਪਣਾ। ਮਿਤੀ 10 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਦੇ 21 ਮਈ, 1953 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ"। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ 'ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਣ' ਅਤੇ 'ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ' ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਸਮੀਕਰਨ ਸਿਰਫ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਨਾ ਭਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ. ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ਼ਨ "ਕਟੌਤੀ" ਹੈ-----

ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ." ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕਟੌਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ, ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਰਥ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ. _ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸਥਾਈ ਧਾਰਕ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਨ; ਪੋਸਟ ਫਿਰ -----ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਫਸਰਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਸਥਾਈ ਵਿਅਕਤੀ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ . ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਣਾ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤੰਬਰ 7, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ 1952 ਤੋਂ ਬੰਦ ਪਏ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ' ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਹਜ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ (ii) ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਮਈ, 1952 ਤੱਕ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਹੁਦਾ (ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸੀ) ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਰਸਮੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 13 ਸਤੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕਾਡਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆਤਮਿਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲਾਵ ਕਰੇਗਾ।

ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਾਫੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਘ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਜ਼ਕਦੇ ਹੋਏ, ਪਰ

-----ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਸੀ^ਡਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਵਜੋਂ।

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ 1944 ਵਿਚ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪੁਨਰਗਠਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ K-404/2397, ਮਿਤੀ 15/28 ਦਸੰਬਰ, 1944 ਵਿਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ, ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ; (1) ਕੁਝ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਸੋਧ; (2) ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ; ਅਤੇ (3) ਪੋਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨਵੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਰਚਨਾ। ਲਾਈਜ਼ਨ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਲਿਸਨਰਜ਼ ਰਿਸਰਚ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਨੌਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। 1950 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 20 ਮਾਰਚ, 1950 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 17 (83) /49-BLI ਵਿੱਚ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕਾਡਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਡਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ; ਉਸ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ; (a) ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ: '(b)' ਇੰਸਟ੍ਰਕਟਰ (ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ); (c) ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ; (d) ਲਿਸਨਰ ਰਿਸਰਚ ਅਫਸਰ; (e) ਅਫਸਰ ਆਨ ਸਪੈਸ਼ਲ ਡਿਊਟੀ (ਕਸ਼ਮੀਰ); ਅਤੇ (f) ਅਫਸਰ ਆਨ ਸਪੈਸ਼ਲ ਡਿਊਟੀ (ਹੈਦਰਾਬਾਦ) - ਆਖਰੀ ਦੋ ਅਸਥਾਈ ਹਨ। ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਿਲਕੁਲ, ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਏਆਈਆਰ ਮੈਨੂਅਲ, ਵਾਲੀਅਮ I ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV, ਸੈਕਸ਼ਨ 1, ਦੇ ਪੈਰਾ 129 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 9(31) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ "ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ-ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪੋਸਟ ਜੇਕਰ ਦੋ ਸਮਾਂ-

ਸਕੇਲ ਹਨ

K. ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੱਕ ਕਾਡਰ, ਜਾਂ ਕਲਾਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ
 * ਇੱਕ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਕੇਡਰ ਜਾਂ ਵਰਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
 -----ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ
 ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਅੰਖਰ ਜਾਂ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਕਰਤਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ
 ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ”। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ
 ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ 9(31)(c) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ
 ਹਨ: ਇੱਕ ਇਹ ਕਿ ਦੋ ਸਮਾਂ-ਸਕੇਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਦੋ
 ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੱਕੋ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਾਂ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ। ਪੈਰਾ
 129 ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ
 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ
 ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।
 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਏਆਈਆਰ ਮੈਨੂਅਲ, ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ
 ਅੰਤਿਕਾ 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਅਤੇ
 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਅੰਤਿਕਾ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ
 ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ (ਨੰਬਰ 77) ਹਨ। ਲਿਸਨਰ ਰਿਸਰਚ ਅਫਸਰ
 (ਨੰਬਰ 78) ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ (ਨੰਬਰ 79) ਸਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਕਲਾਸ
 II ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ
 ਵੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤਨਖਾਹ
 ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਪੈਮਾਨਾ ਹੀ ਟੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ
 ਅਸਾਮੀਆਂ ਕਲਾਸ II ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ
 ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕੇਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਅਸੀਂ 1950 ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ
 ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਕਾਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ
 ਸਾਰੇ ਅਸੰਗਤ ਨਤੀਜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਗੇ ਜੇਕਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ
 ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
 ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕਾਡਰ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ
 ਦਿੱਤਾ ਅੰਤਿਕਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਨੀ ਟੋਰਿੰਗ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ
 ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਸਮਾਨ ਪੈਮਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ

ਕਲਾਸ II ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇ - ਐੱਸ *

ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਪੋਸਟ ਦਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੋਸਟ ਯੂਨੀਅਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਡ ਸਬੰਧ ਹੈ

* ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀ। ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ (ਨੰਬਰ 106) —

ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਨੰਬਰ 105) ਕੋਲ ^ ਸਮਾਨ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਹਨ ਅਤੇ
 ਦੋਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ II ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕਾਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ;

ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕੈਮਿਸਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ,
/ ਕੈਮਿਸਟ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੀ ਕਮੀ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 14 ਦਸੰਬਰ 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹੈ, ਅਤੇ • ਹੁਕਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਣ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕੇਡਰ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਵਿਗਿਆਪਨ ਮਿਸ਼ਨ - ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸਟੇਪਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਟੇਪਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ); ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਦਾਖਲਾ * ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੱਥ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੁਤਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੇ. ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ ਦਸੰਬਰ, 15/28.1944, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਰਕ ਦਾਸ । ਜੋ ' ਅਫਸਰ (ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ) ਦੀਆਂ ਨੌਂ ਨਵੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੱਤਰ,

ਮਿਤੀ 20 ਮਾਰਚ, 1950, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦਾ ਕਾਡਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਥਾਂ ਛੱਡਦੇ ਹਨ: ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕੇਡਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 9 ਜੂਨ, 1953 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 7 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਵੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ

ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਤੰਬਰ 7, 1955 ਦੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ //ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜਾਂ >4 ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਣ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ।

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਗਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 (a) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਹਾਇਕ ਟੈਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।) ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ: (1) ਕੀ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ - ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; (2) ਕੀ ਸਬੰਧਿਤ ਅਥਾਰਟੀ

ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨਿਵਾਸਨ ਨੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4(ਬ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ; (3) ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ -----ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਨਿਯਮ 4(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ; ਅਤੇ (4) ਕੀ ਕੋਈ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ 23 ਮਈ, 1952 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, (ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ? ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਦੂਜਾ, ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰੱਦ ਹਨ; ਤੀਸਰਾ, ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਕੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ 1952 ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੌਥਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਫ਼ਤਰੀ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਦਾਇਤਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਬਕਾ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੀ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਬਾਏ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਹੋਮ ਆਫਿਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

k) ਐੱਸ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ ^
ਸਾਬਕਾ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਹੈ

-----^{ਦਾਸ} ਜੇ। ਟੋਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਡਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਗ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਦੌਰਾਨ ਉਹੀ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਹੋਮ ਆਫਿਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ 54/136/51 NGS, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਹੇਠਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਮਰੱਥਾ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ) ਨਿਯਮ, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਮੈਮੋ ਰੈਂਡਮ ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਮੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਕੇਡਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ।" 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦਾ

ਹੁਕਮ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੰਘ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ-^{ਕੋ} - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ - -ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ; ਇਹ ^{DaS} ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ^{ਜੋ}- ਦੁਹਰਾਓ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਅਹੁਦਾ ਨਵੀਂ ਪੋਸਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਗ੍ਰੇਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਲੈ ਆਂਦਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 23 ਮਈ, 1952 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਦਸੰਬਰ, 14, 1953 ਦਾ ਆਰਡਰ, ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਉਲਟ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿਸੇ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਪੋਸਟਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਗ੍ਰੇਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਉਸ ਪੋਸਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਿਤੀ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ, ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ ਡੀ

K. ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953, ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ

ਸੁਤੰਤਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੁਵੱਕਲ ਉਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ

ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3

ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਘ ਦੀ ਇੱਕ
ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚਲੇ ਵੱਖ -

ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਦ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 13 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਜੂਨ, 1953 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ - ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। . ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ 22 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜੋ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: "ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦੀ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਟੈਮ ਪੋਰਟਰੀ ਸਰਵਿਸ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਤਮਿਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਹਾਇਕ ਤੰਤ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪੋਸਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਪੋਸਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਡਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਜੋਂ

ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਕੇ - ਐੱਸ - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਤਰ -----ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਕਦੇ ਵੀ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ * ਉਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰੁਤਬਾ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਨਵੀਂ ਪੋਸਟ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਪੋਸਟ. ਉਸਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 14 ਦਸੰਬਰ 1953 ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ . ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿੱਟ * ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 17 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ। ਉਸ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ: “ਕਿ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਮੰਤਰਾਲੇ , ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿ ਅਰਥ- ਸਥਾਈ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੰਭਾਲੇਗਾ। ਪੈਰਾ 30 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ, ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ,

K. ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਾ ਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2(c) ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ , ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਗਲਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਾ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਉਸੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ- “ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਥ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਨਾ ਕਿ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪਰ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੰਬਰ

54/136/51-NGS, ਮਿਤੀ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ, ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।

ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਸਿਵਾਏ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਕਮਿਸ਼ਨ. ਅਸੀਂ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 4 (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਵਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ 3 ਅਤੇ 4(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਸੀ। ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐੱਮ.ਐੱਲ . ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 320 (3) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਸਾਰੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ 'ਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ

1)) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1957 SC 912

^{Rs} - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦੁਆਰਾ 'ਸੱਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ -----ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ
 ੩: (1) ਧਾਰਾ 320 ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ^ J* ਕੇਸਾਂ ਜਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; (2) ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਬਣਾਉਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ; ਅਤੇ (3) ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4(ਬੀ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 320 ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਜਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 (ਬੀ) ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਸਿਵਾਏ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਭਰਤੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ) ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮ 4(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਰੋਕਣ ਲਈ: ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੁੰਮਰਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰੁਤਬਾ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੀ; * ਗਲਤੀ ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਗਲਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਮ ਆਫਿਸ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

^ S. Srinivasan We do not think that any question of estoppel

V.
Union of India ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਸਟੋਪਲ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ • ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸਲਾਹ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰੋ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ / ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ: -

"3. ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ: -

- (a) ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਵਾ, ਕਲਾਸ I, ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ^ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ।, ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਵਾ ਕਲਾਸ I ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਸੇਵਾ। ਕਲਾਸ I.
- (b) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ^ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਵਾ, ਕਲਾਸ II ਨੂੰ। ਕਲਾਸ L ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਵਾ, ਕਲਾਸ II, ਜਾਂ ਸੰਘ ਦੇ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਜਾਂ ਰੇਲਵੇ ਸਰਵਿਸ, ਕਲਾਸ II ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ:.....

ਨੋਟ ਕਰੋ। -ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ 'ਅਧਿਕਾਰੀ'^ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ 'ਅਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ^K - ^S ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3 ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ----- 'ਅਸਥਾਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ' ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ^{ਦਾਸ} ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ 'ਅਰਧ-ਸਥਾਈ' ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰ ਦਾ ਮਤਲਬ

ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵੀ ਹੈ, ਪਰ ਛੁੱਟੀ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਕੀ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕੇਡਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।); ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਪ੍ਰੋ ਵੀਸੋ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ

^੬ s. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ- ਯੂਨੀਅਨ ਓਟ ਇੰਡੀਆ ਲਾਂਟ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ" ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਕੇਸ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਗਲਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੁਣ ਜਾਪਦਾ ਹੈ-ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਰੁਤਬਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ

ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ , ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਕੋਟੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ ਜੋ (ਕੌਮ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ) 'ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ' ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੈ: ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਟਾ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣਗੇ।

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਐਪ ਪੀਲ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੋਸ, ਜੇ. ਬੋਸ, ਜੇ.-ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਰੇਡੀਓ ਦੇ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਉਸ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ. ਉਸ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦਰਜੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ
^ -ਸ਼ੀਨਿਵਾਸਨ^੯ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ , ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ - ~ ਨੂੰ
ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰੁਜ਼ਗਾਰ

ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

* "ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ", 13 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ।
(ਆਰਡਰ ਨੰ: 1 (101)-51/52)।

' ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਉਸੇ ਅਥਾਰਟੀ (ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ (113)-51/52)
ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਹੈ

*** ਹੁਕਮ,, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ

^ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ:-:-

"ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਮੈਮੋ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ
ਦੇ ਤਹਿਤ-

ਈ

ਰੈਂਡਮ ਨੰ. 54/136/51-NGS, ਮਿਤੀ

24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952, ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਅਸਿਸਟ ਟੈਂਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ
ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ
ਸਾਬਕਾ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ
ਜਾਣਗੇ।"

* ਇਹ ਆਰਡਰ ਇੱਕ "ਅੱਗੇ ਦਾ ਆਰਡਰ" ਹੈ ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ,
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ - ਨਵੀਂ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ
"ਅਰਧ-ਸਥਾਈ" ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ
ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਪਰ ਗਲਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕਤਰਫਾ
ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਪੁਲਿਸ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਬਨਾਮ ਗੌਰਧਨਦਾਸ ਭਾਣਜੀ (1) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ , ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ: -

^ "ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ -
ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨਾਂ ਦੀ
ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) (1952) ਐਸਸੀਆਰ 135, 140

ਕੇ ਐਸ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਬਨਾਮ
ਯੂਨਿਅਨ ਆਫ ਇੰਡਿਆ

ਦਾਸ ਜੇ.

ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਦਾ ਕ੍ਰਮ" (ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ, "ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਖੋਜਿਆ")। "ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਥੇ ਬਰਾਬਰ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ 1 ਮਈ, 1946 ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 3 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਤੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਸੂਰ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਜੰਗ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ। ਪੋਸਟ ਨੂੰ "ਘਟਾਇਆ" ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਪਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ 13 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ "ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ" ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਬਰੇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ 14 ਦਸੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਨਾਲ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਘੱਟ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਮਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਸੂਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ

ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਹਨ?

ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਕੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ^{K - s} - ਉੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਅਰਥਾਂ ਵਾਲੇ ^{ਸੰਨਲਵਾਸਨ} ਵਾਕਾਂਸ਼ - ਯੂਨੀਅਨ ਓ ' f i n a i a i n g s ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਮੰਦਭਾਗੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ----- ਸਕਦੇ

ਸਨ। ਪਰ ਬਰਾਬਰ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਇਕਵਿਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਸੂਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਖਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸੰਯੋਜਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਇਕੁਇਟੀ ਦਾ ਉਭਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ। ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ "ਦਿ ਚੇਂਜਿੰਗ ਲਾਅ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਲਚਕਦਾਰ ਅਤੇ ਤਰਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਜ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਅਲੀ ਅਤੇ ਫੈਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੁਕਣ-ਬਧੀਆਂ ਤਕਨੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਪੰਨਾ 54 ਅਤੇ 55 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਡੇਨਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੋਚ ਦੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ: -

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ ਜੋ ਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

K. ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਜੀ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਾਂ - ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਨੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ "--- ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਅਤੇ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰੀਵ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇ ਹਨ ਪਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਪੈਟਰਨ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢਾਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ।

ਹੁਣ, ਇੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਜਿਊਰੀ - ਆਦਮੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ? ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਨੇਕਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗਲਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਔਖਾ ਅਤੇ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਤਰੀਕਾ ਸੀ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਸੂਰਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਾਇਆ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੈਮ ਪੋਰਰੀ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ,

ਇੱਕ ਅਰਧ - ਕੇ - ਐੱਸ - ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਸਥਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਕੰਮ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ। ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ -----ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਘ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 13 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਅਤੇ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਅਹੁਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲੇ? ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮਾਅਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅਰਥ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ "ਸਹਾਇਕ ਟੈਟ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪਬਲਿਕ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਅਰਧ-ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ। " ਇਸ ਦਾ ਹੋਰ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? —ਖਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ। ਡੂੰਘੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਤਿ-ਤਕਨੀਕੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ' ਤੇ ਸ਼ਰਤੀਆ ਸਮਝਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਹਰ ਨਸ ਨੂੰ ਦਬਾ ਰਹੇ ਸਨ,

ਕੇ.ਐਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਜੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੀ।

ਬੇਸ, ਜੇ. ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਹ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। 22 ਜੂਨ, 1954 ਨੂੰ ਲੋਕ

ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ-

ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਵਾਸਨ ਦੀ ਅਰਧ-
ਸਥਾਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਤੋਂ
ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ
ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੇਵਲ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ
ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਸਥਿਤੀ
ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ
ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਰੁਤਬਾ ਨਵੀਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ
ਸਨ।

ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ
ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ
ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ
ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਪਰ ਸੈਂਟਰਲ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਟੈਮ ਪੋਰਰੀ
ਸਰਵਿਸ) ਰੂਲਜ਼, 1949 ਦਾ ਨਿਯਮ 4(ਏ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ
ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: -

"ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਉਸ
ਖਾਸ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈਜਿਸ
ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਜਾਂ ਜਾਦੂ ਦੇ ਜਾਦੂ ਦੀ
ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ
ਸਧਾਰਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ 14 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ
ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਫਿਰ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 4(ਬੀ) ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਰੱਦ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਾਸ - ਸਮਲਵਾ! ਇੱਕ ਨਿਯਮ
ਚਲਦਾ ਹੈ: - ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ

"ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਬਸ. ਜ. ਨੂੰ ਫੈਡਰਲ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ
ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ
ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਕਾਮ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਸਾਰ ਇਟੈਲਿਕਸ ਕੀਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: "ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"
ਬਸ

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?

ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 320(3) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋ। ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਨਬੋਧਨ ਲਾਲ ਸ਼ੀਵਾਸਤਵ (1) ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹਨ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਇਕੱਲੀ ਹੈ। ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 256 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ: (ਬਿਸ਼ਵਨੰਤ ਖੇਮਕਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ) (2); ਅਤੇ ਮਾਂਟਰੀਅਲ ਸਟ੍ਰੀਟ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਨੌਰਮੈਡਿਨ (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਪੰਨਾ 175 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਸਮੀਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਸਮੀਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਆਮ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਇੱਥੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਉਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

(1) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. (1957) ਐਸਸੀ 912

(2) (1945) FCR 99

(3) (1917) AC 170

ਕੇ.ਐਸ. ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਬੋਸ. ਜੇ. ਦੇ ਐਕਟ - ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ੀਵਾਸਤਵ ਨੇ ਸਿਰਫ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਾਲੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਬੰਧਨ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਉਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਝਿਜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 4 (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ" ਸ਼ਬਦ ਆਪਣਾ ਡੰਕਾ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਹ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਅਤੇ

ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਇੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਦਇਆ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ, ਇੱਕ ਪੌਂਡ ਮਾਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਲੋਕਿੰਗ ਸ਼ਾਇਲੋਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ "ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ ਰਿੱਟ." ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਰਸਤਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ. ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ.

ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਘ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋ ਗਿਆ

ਗਲਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ^{K >} ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ
ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ

ਮੈਂ ਬੋਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜੇ. ਲਾਗਤ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ, ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

k